

Zkušený 39letý hokejový obránce **Radim Tesařík** sedm let po sobě hrál finále, kariéru si prodlužuje důkladnou regenerací a všímá si:

Současný Zlín mi připomíná mistrovský Vsetín

deník
Daniel Ostrčilík
redaktor

daniel.ostrcilik@denik.cz

Zlín – Kam zrovna přišel, tam už mohli pomalu chladit šampaňské a chystat mistrovské doutníky. Sedm let za sebou hrál finále, z toho pětkrát mu na krk pověsili zlatou medaili. Zlínský 39letý hokejový zadák a vsetínský patriot **RADIM TESAŘÍK** byl na přelomu století žádaným hokejovým štěstím. Čtyřikrát cinkala medaile v rodném Vsetíně (1998 až 2001), jednou ve Vítkovicích (2002) i ruské Jaroslavi (2003) a dvakrát ve Zlíně (2004 a 2005). „Prostě jsem měl štěstí. Jak bych mohl vědět, kam mám jít. Opravdu jsem nic neplánoval,“ brání se dnes s úsměvem v rozhovoru pro mistrovský seriál Deníku Tesařík.

Jak často se zastihnete, že si na slavnou minulost zavzpomínáte?

Občas v kabině nebo u piva. Zavzpomínáme na historky nebo co se tenkrát v sezoně dělo. Třeba titul byl pro Zlín něco úžasného a i pro mě to bylo vyvrcholení mé kariéry. Vždyť jsem ji tady začal, dali mi příležitost, proto jsem rád, že se nám tenkrát podařilo vyhrát. Do Zlína jsem přišel v mladším dorostu a dali mi možnost zde trénovat, ačkoliv jsem ze začátku ani nehrával zápasy. **Jak tenkrát váš příchod proběhl?**

I v začátek se hrál jen krajský přebor a chtěl jsem se posunout výš. Určitě jsem měl výhodu v tom, že můj otec tady dřív hrával a žil. Přestěhoval se pak do Vsetína, ale kontakty mu zůstaly. Tehdy přestup vyřizoval Horst Valášek. Dali mi možnost tady trénovat. Už v osmé třídě jsem byl ve Zlíně na zkoušce a následně jsem tady šel i na střední školu.

na hostování Tomáše Demele.

Jaký byl kouč Bokroš?

Byl to jediný trenér během mé kariéry, se kterým jsem nevycházel. Ale víc bych to nerozebíral. Udělal pro Zlín titul, pak druhé místo. Jako trenér byl dobrý.

Ví se o vás, že byt hrajete ve Zlíně, jste velkým vsetínským patriotem, stále tam bydlíte a dojíždíte. Co pro vás tedy Valášsko znamená?

Kluci v kabině si už ze mě dělají srandu, že na Vsetín a Velké Karlovice nedám dopustit. A je to pravda. Vyrostl jsem tam, prožil jsem tam své mládí. Vyhrál jsem ve Vsetíně tři mistrovské tituly, jednou jsme skončili druzí. Prožil jsem tam nejlepší roky své kariéry. Moje poslední sezona, kterou jsem ve Vsetíně strávil, byla moje vůbec nejlepší.

Jak jste jako tamní rodák prožíval mistrovskou éru?

Vsetín byla mašina na medaile. Co lepšího se mi mohlo přihodit než jako rodilý Vsetíňák vyhrávat tituly. Když jsem začínal s hokejem, hrával jsem tam krajský přebor. A najednou se začal vyhrávat jeden titul za druhým.

Bylo to dané i peněží, ale zároveň také kvalitou. Jak se hvězdy dokázaly vedle sebe srovnat, aby vytvořily dokonalý vítězný duch?

Kvalita tam bezpochyby byla, ovšem i Sparta ji tenkrát měla. Měli výborný čich na hráče, které pak poskládali kolem Jirky Dopity, Rosti Vlacha nebo Tondy Stavjani. Bylo to perfektně poskládané. Hodně mi to připomíná složení našeho týmu ve Zlíně. Jsme tady my starší kluci a kolem nás spousta mladých. Měli jsme domácí atmosféru v kabině, nebyl na nás vyvíjen žádný tlak, který bývá ve velkých klubech.

Také jste však odehrál spoustu zápasů proti Vsetínu. Byla to pro vás emotivní a speciální záležitost?

Pro fanoušky to byly fantastické časy. I já jsem byl

ČTVRTÝ TITUL. Naposledy zvedl mistrovský pohár nad hlavu vsetínský patriot Radim Tesařík ve Zlíně v roce 2004. Foto: archiv Deníku

Během sezony 2002/2003, kterou jste strávil ve Vítkovicích, jste zamířil do Jaroslavi, která tenkrát vládla ruské superlize. Přivedl si vás kouč Vůjtek, který tam tenkrát trénoval?

Ještě jsem ho zažil jako starší město. Chodil jsem tam nakupovat do malých ruských krámků. Za poslední roky město hodně zmmodernizovali a postavili tam hodně obchodních center. Ale od té doby jsem tam nebyl. Chvilí jsem byl třeba v kontaktu s obráncem Krasotkinem, se kterým jsem hrál v obraně, a také Antipovem. Hodně jsem se kamarádil s kapitánem Tkačenkem, který také nepřežil leteckou katastrofu. **O to víc vás musela zasáhnout, že?**

Určitě. Několik dalších hráčů jsem znal velmi dobře. Zasáhlo mě to opravdu hodně. **Ríkal jste, že se hokejem nyní na stará kolena víc bavíte. V čem je to jiné než v minulosti?**

Než jsem odešel do Vsetína, měl jsem zdravotní problémy, tak nyní se mi zranění vyhýbají. (Jde zaklepat na dřevěné dveře kabiny – pozn. aut.) Poslední dobou se začíná dařit i celému mužstvu, tak je to výborné a jsem spokojený.

Sedm zápasů vám zbývá do magické hranice tisíce zápasů v extralize. Uvědomujete si to?

Abych řekl pravdu, vůbec. Nesleduji to. Kluci mi to v kabině pořád připomínají, ale opravdu to pro mě nic neznamená. Nepovažuji to za žádnou metu, protože ji mohlo dávnou dosáhnout spousta hráčů přede mnou. Ale jen díky tomu, že hraji dlouho v Americe nebo v Evropě, tak toho u nás nemají odehráno tolik jako my, co jsme zde strávili téměř celou kariéru. **Je věkem vaše tělo čím dál opotřebovanější?**

Je období, kdy mě vůbec nic nebolí. Jako třeba nyní, kdy se zápasy vyhrávají, ani únavu na sobě necítím. Zato se ale o sebe musím víc sta-

rat, než když jsem byl mladší. Mohl jsem dřít na sobě, ale nyní musí být regenerace intenzivnější. Pokud chci ještě hrát, díky regeneraci a stravě mohu pokračovat. Obědvám třeba v restauraci U Johana, kde mi strava naprosto vyhovuje. Tohle všechno mi prodlouží hokejový důchod.

Na jak dlouho?

Nedokážu přesně odhadnout. Bude záležet, jestli nepřijde nějaké závažné zranění. Vše se odvíjí od zdraví. Bude také záležet, jestli bude zájem ze strany klubu. Už by se mi nechtělo příliš cestovat. Bude to hrát velkou roli.

Takže ve Zlíně chcete ukončit aktivní kariéru?

Nyní jsem ve Zlíně maximálně spokojený a nejraději bych ji tady opravdu už ukončil.

Dokážete odhadnout, kdy ta chvíle přijde?

Může to být už po této sezoně nebo po následující. Určitě bych rád alespoň ještě jednu sezonu odehrál. Ale s vedením jsme tady domluvení vždy na jeden rok. Záležet bude i na zdraví.

Dokážete si představit, že jednou budete bez hokeje?

Samozřejmě. Teď jsem nad tím přemýšlel a bez aktivního pohybu bych nevydržel. Je to pro mě droga. Aby tělo nějak fungovalo, budu muset do konce života alespoň rekreačně sportovat. Nebude to zátěž jako nyní na ledě a denně, ale budu se muset věnovat aktivní činnosti. Zjistil jsem, že jakmile jeden den nic nedělám, tělo snáší pauzu hůř. Proto i během volna si jdu zaběhat a zaplavat. Snadím se být v pohybu, aby se tělo udrželo v aktivní činnosti. Třeba ale u tenisu jsem zjistil, že mi nedělá dobře na operované koleno. Nyní jsem propadl plavání. Cítím se dobře, pro záda nemůže být nic lepšího. I to mi pomáhá, abych se udržoval v kondici. **Jak se během vaší kariéry změnilly podmínky na regeneraci od doby, kdy jste v sezoně 1994/1995 začínal?**

Radim Tesařík

Narozen: 16. 6. 1974 ve Vsetíně.

Výška: 182 cm. **Váha:** 81 kg.

Číslo dresu: 2. **Hůl:** L. **Prézdivka:** Tesil.

Kariéra: Zlín (92–97), Vsetín (97–01), Vítkovice (01–03), Jaroslavl (Rusko 02–03), Zlín (03–05), Třinec (05–07), Znojmo (07–09), Slovan Bratislava (09–10), Vsetín (2. liga, 10–11), Olomouc (1. liga, 10–11).

Největší úspěchy: 3× mistrovský titul se Vsetínem (1998, 1999, 2001), 1× titul se Zlínem (2004), 1× titul s Jaroslaví (2003), 3× 2. místo se Zlínem (1995, 2005, 2013), 1× 2. místo se Vsetínem (2000), 1× 2. místo s Vítkovicemi (2002), 1× 2. místo Slovan Bratislava (09–10).

Zájmy: víno, cyklistika, móda, internet, plavání, fotbal.

V extralize: 993 zápasů, 90 branek, 272 asistencí, 362 kanadských bodů.

V reprezentaci: 49 zápasů, 1 branka, 5 asistencí, 6 kanadských bodů.

Vůbec ne. Za ty roky používám pořád stejné vymoženosti. Saunu a bazén. Jediné, co jsem za tu dobu změnil, je strečink. Dřív nás totiž trenéři nutili ho dělat před tréninky i zápasy. Nyní se to změnilo v tom, že se používají švihová rozcvičení. Strečink se používá až po výkonu. Pomáhá mi i to, že se večer doma protahuji.

Jak často chodíte na masáž a do sauny?

Na masáž pravidelně dvakrát týdně, ale záleží podle zápasového vytížení. Do sauny pak minimálně jednou týdně, aby tělo bylo trochu odolné proti bacilům.

Třeba Marek Melenovský mi říká, že se bez regenerace téměř obejde. Dokážete si to vůbec představit vy?

Ne. Někteří kluci se skutečně bez toho obejdou, ale já bych bez toho hrát nedokázal. Právě regenerace pomáhá předcházet různým zraněním. Nedokázal bych bez toho už být. Je to pro mě droga.

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 RADIM TESAŘÍK?

„Hraji stále za PSG Zlín. Za poslední dobu se u mě nic nezměnilo. Na stará kolena se hokejem i bavím.“

Na začátku mistrovské sezony se vám nedařilo podle představ. Dokonce vás na pár zápasů vyměnili do Vsetína. Čím si pokles formy vysvětlujete?

Nesedlo mi to. Čekalo se ode mě víc a byl na mě vyvíjen větší tlak. Příznám se, že jsem měl problémy i s trísly a poté jsem si nesesl ani s trenérem Bokrošem. Chtěl ode mě něco jiného. Ve Vsetíně jsem ale odehrál jeden nebo dva zápasy.

A pak jste se vrátil do Zlína, abyste mohl natáhnout svou výjimečnou medailovou sérii.

Pak už ta sezona byla z mé strany dobrá. Pomohlo mi, že jsem se ve Vsetíně uvolnil. Zájem byl i ze strany Vsetína, který tenkrát do Zlína poslal

Obránce Radim Tesařík v dresu Vsetína vyhrál tři mistrovské tituly. Foto: www.hc-vsetin.cz

tehdy vyhecovaný. Všechny zápasy jsem chtěl vyhrát. Určitě tam z mé strany byly emoce a vše, co k tomu patří. Chtěl jsem se moc ukázat. Všechny zápasy byly hektické, párkrát jsem byl vyloučený, chodil jsem do potyček a fanoušci na mě vulgárně pokřikovali. Ale i tohle mě vyhecovalo. Vzpomínám na to moc rád.

Díky svým výkonům jste odehrál i 49 zápasů v reprezentaci, ale na vrcholnou akci sezony mistrovství světa jste se i kvůli zdravotním potížím neprobojoval. Mrzí vás to?

V éře mistrů světa to zamrzelo hodně. Ale nyní s odstupem času už to беру s nadhledem a mrzutost necítím. Celkem dvakrát jsem přišel o šampionát, dokonce jednou tady ve Zlíně. Přijeli se na mě podívat i skauti NHL z Minnesoty Wild. Aspoň mi to takhle bylo řečeno. Ale teď už si na to ani nevzpomenu.

Zato tenkrát jste musel být hodně zklamaný, co?

Samozřejmě, byl jsem zklamaný. Ale to je život. **Máte mistrovské tituly, spoustu medailí, ale opravdová nabídka z NHL nikdy nepřišla. Mrzí to?**

Vždycky to byl můj sen, ale stalo se. NHL jsem si sice nezahrál, ale nelituji. Tituly jsem vyhrál u nás, takže rozhodně nemusím cítit hořkost.

Určitě svoji roli sehrál. Měl jsem do Vánoc výbornou sezonu, sbíral jsem body. Ukázal jsem se i na turnaji Izvěstí, který mi vyšel výborně, když jsem nasbíral tři nahrávky. Tenkrát sháněli beka na přesilovky, takže mi pan Vůjtek zavolal a pak už záleželo, jak se domluví kluby. Vzpomínám si, že jsme hned první zápas prohráli v CSK Moskva, ovšem poté jsme už jen vyhrávali až do finále s Čerepovcem. Také hned třetí den po mém příchodu se nám zastřelil asistent trenéra (Alexej Traseuch – pozn. aut.). To jsem byl opravdu v šoku. Přijel jsem tam, seznámil jsem se s trenérem, odehráli jsme přípravný zápas a na druhý den se stala tragédie. Odjet jsem okamžitě nechtěl, ale bylo to hrozné.

Zahrál jste si mimo jiné i s tehdejší hvězdou superligy a nejproduktivnějším hráčem týmu Andrejem Kovalenkem, který už tenkrát měl za sebou necelých sedm stovek zápasů v NHL. Jaký to byl hokejista?

Tehdy mi pan Vůjtek říkal, že už titul v předchozí sezoně jím vyhrál on sám. Tenkrát patřil v Rusku mezi absolutní špičku. Vzpomínám na něj v dobrém.

Jaký byl v Jaroslavi osobní život?

Hodně se mi tam líbilo.

V OSMNÁCTI letech si odbyl extraligovou premiéru Radim Tesařík v dresu Zlína. Psala se sezona 1992/1993 a nastoupil k 31 zápasům. Foto: archiv Deníku